nere ved Folketingsvalget 1887 interpellerede Kandidaterne om deres Stilling til dette Forslag. Det er derfor i skønneste Overensstemmelse med Fortiden, om Dansk Kvindesamfund nu søger at virke for en Forbedring af denne Lov, som paa et bestemt Punkt har vist sig at indeholde saa følelige Mangler. Jeg er overbevist om, at der er mere end én Kvinde i denne Forsamling, som kan fortælle os Eksempler paa, hvor haardt det tiltrænges, at der paa en eller anden Maade sættes en Stopper for den skændige Handel med Smaabørn, der skjuler sig under Navnet Adoption eller Antagelse af et Plejebarn som et af Familiens egne.

Loven om offentligt Tilsyn med Plejebørn indeholder følgende Paragraf omhandlende det her paatalte Forhold:

»Overalt, saavel hvor Tilsynet med Plejebørn er ordnet efter de foranstaaende Bestemmelser, som hvor det er ordnet ved Sundhedsvedtægt, kan Øvrigheden, naar den finder tilstrækkelig Anledning dertil, forlange Tilsynet udstrakt til de Børn, hvem deres Plejeforældre have antaget som deres egne, saavel som til Adoptivbørn, saafremt Adoptionen er sket mod Vederlag«.

Vi ser altsaa, at saadanne Plejeforældre, som modtager en Sum Penge én Gang for alle for at antage sig et Barn, og som altsaa skulde synes at være mest udsat for den Fristelse at befri sig for Barnet hurtigst muligt, er unddragne det lovbefalede stadige Tilsyn, som Plejeforældre, der modtager Plejegodtgørelsen maanedsvis, er underkastede, skøndt disse sidste i langt ringere Grad kan se deres Fordel i at blive Barnet kvit, da det vil være ensbetydende med Betalingens Ophør.

Det første, Dansk Kvindesamfund i denne Sag maatte foretage sig, vilde vel være at faa det offentlige Tilsyn med Børn, som tages i Pleje mod Vederlag, gjort obligatorisk i alle Tilfælde, hvad enten det drejer sig om Adoption eller Pleje paa ubestemt Tid.

Andre Udveje til Forebyggelse af de her paatalte Misbrug vil maaske vise sig, naar Sagen er taget under nærmere Overvejelse i det Udvalg, som Fællesstyrelsen udbeder sig Fællesmødets Bemyndigelse til at nedsætte.

Flere Talere udtaler sig i Tilslutning til Forslaget, og det fremhæves bl. a., at Ansvaret for Barnets Anbringelse bør lægges paa Barnets naturlige Moder.

Forslaget vedtoges enstemmig.

Kl. 5—6 havde Bestyrerinderne et Møde med de Tillidsmænd, der særlig interesserede sig for de praktiske Kursus.

Husholdningskursus.

Der har i det forløbne Aar været afholdt 24 praktiske Kursus med 393 Elever og 8 teoretiske Kursus med 178 Elever — ialt 32 Kursus med 571 Elever. Deraf er de 17 Kursus med 294 Elever afholdt i Provinsen og 15 Kursus med 276 Elever i København. Statens Bidrag til D. K.s Husholdningskursus, der i de sidste 6 Aar har været 4000 Kr. aarlig, er for Finansaaret 1912—13 nedsat til 2000 Kr., og det er bebudet os, at det vil blive yderligere nedsat de to følgende Aar og derefter bortfalde. Vi vil imidlertid søge om igen at faa Statens Bidrag forhøjet til 4000 Kr. og haaber, det maa lykkes os, — for dersom Statens Bidrga bortfalder, saa kan vi ikke mere holde Husholdningskursus.

Kjolesyningskursus.

I det forløbne Aar har der været afholdt 25 Kursus i Snitmønstertegning, Tilskæring og Syning af Kvinde- og Børnedragter. Der har ialt været 383 Deltagere.

I København er der afholdt 9 Kursus, udelukkende for mindre bemidlede Kvinder. Deraf har 119 Elever betalt 2—3 el. 5 Kr. 39 Elever har haft Friplads.

Deltagerne har faaet Undervisning 1 Af ten ugentlig i 12 Uger, undtagen et Hold unge Piger, som undervistes 1 Aften ugentlig fra Oktober til Paaske.

De 16 Kursus er afholdt i Købstæderne og paa Landet. Det har været dels 3 dels 6 Ugers Kursus med 3 Timers Undervisning hver eller hveranden Dag.

For disse Kursus betales der 12 Kr. — Mindre bemidlede Kvinder har faaet halve eller hele Fripladser.

Mandag Aften.

Offentligt Møde.

For at vinde Tid ved Mødet Tirsdag Formiddag var det blevet vedtaget at henlægge Forhandlingen af Punkt IX til Mandag Aften. Sangen: » Vi fik ej under Tidernes Tryk« blev afsungen og Overretssagfører Astrid Rickmann valgtes til Ordstyrer.

IX. Opfordring til Kredsene om at lade afholde Kursus i Samfundslære. Marie Riising-Rasmussen:

Hvad kan Dansk Kvindesamfund gøre for at opdrage Kvinderne til Deltagelse i kommunalt og politisk Liv?

Det er det Spørgsmaal, der kommer igen atter og atter i vore Overvejelser, i vore Taler,